fletus destructio est omnimoda ciuitatis ac incendium. Vñ legit̃ Hiere. 52. Venit nabuzardã pñceps milicie ꝛ incendit domũ dñi ꝛ domũ regis ꝛ omes domos hirlm ꝛ omem domũ magnã igne ꝯbussit. Nabuzardã interpretat̃ ꝓphecia aliena iudicii ꝛ signat irã dei que ꝓnunciat nobis quottidie futuꝝ iudiciũ hunc mundum ꝛ omes amatores ꝯburet igne inextinguibili ꝛ destruet omnia q̄ desiderant̃ in hoc mũdo Trãsibit quippe mũdus ꝛ omis ꝯcupiscencia eius. Rogate g̊ dñm vt sic mundũ istũ immundũ ꝛ si corpore fugere nõ possums saltẽ anima fugiamꝰ sicq̃ cũ hiesu mõ fleamꝰ vt postea in electoꝝ societate rideamus. Quod nobis ꝛc.

Dominica vndecima Sermo. lxv.

Publicanꝰ a longe stans ꝛc. deus ꝓpiciꝰ esto mihi pctõri Luc. 18. Crisostimus inq̄t Gemios aurigas ꝛ duos bigas in stadio positos sermo pñs ꝓponit. In altera quidez iusticia cũ supbia in alta pctm ꝛ humilitatẽ. Et vides bigam pcti supare iusticiam nõ proprijs viribꝫ sed humilitate ꝯiuncta. Illa vero deuictam nõ fragilitate iusticie sed mole ꝛ tumore supbie. quare Cirillus. Humilitas pre phariseo publicanũ saluauit. Latronẽ añ aplos in padisũ duxit. Hoc patet ex themate vbi dicit̃. Publicanus a longe ꝛc.

Publicanus a longe stans nolebat oculos ad celos leuare sed pcutiẽs pectus suũ dicẽs. Deus ꝓpicius esto mihi peccatori Luce. 18. Nota q̄ publicanus iste figurã gerit veri penitẽtis. Cũ aũt nos omes peccauerimus ꝛ penitere nos opteat. sex nobis necessaria sũt ad verã penitenciã q̄ ex istius publicani factis cognoscunt̃ ꝛ verbis. Primũ est ꝯsideratio diuine seueritatis. Scdm est inspectio ꝓprie fragilitatis. Terciũ est dolor admisse iniq̄tatis. Quartũ est sinceritas ꝯfessionis. Quintũ est strenuitas satisfactionis. Sextũ est supplicitas orõnis. Primo igit̃ necessaria est nobis ꝯsideratio diuine seueritatis que innuit̃ ibi vbi dicit̃ publicanus a longe stans. Serui eñ qui delinquunt seueritatẽ dominoꝝ suoꝝ considerantes nõ audent appropinquare sed a longe stant ꝓpter metum ꝛ nobis ita vtile est vt seueritatem districti iudicis attendamus ꝛ sic ꝓpt̃ timorẽ eius peccare desistimus Timor quippe dñi expellit peccatum sicut dicit Ecclesiasticus. 1. Seueritatem istius iudicis ꝯsiderauerat. Job qui dic̃. 9. ca°. Deus cuius ire nemo resistere potest quãtus sum ego vt respondeam ei ꝛ loquar verbis meis cum eo qui etiam si habuerim quippiam iustum non respondebo sed meum iudicem deprecabor. Si eñ fortitudo querit̃ robustissimus est si equitas iudicii nemo audet pro me testimonium reddere si iustificare me voluero os meum condemnabit me si innocentem me voluero ostendere prauũ me ꝯprobabit. Secundo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-184/0427
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG